

KARTA PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu	studia stacjonarne:	Z-ZIP1-U-303b
	studia niestacjonarne:	Z-ZIPN1-U-303b
Nazwa przedmiotu	Matematyka dyskretna	
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Discrete Mathematics	
Obowiązuje od roku akademickiego	2019/2020	

USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE STUDIÓW

Kierunek studiów	ZARZĄDZANIE I INŻYNIERIA PRODUKCJI
Poziom kształcenia	I stopień
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne i niestacjonarne
Zakres	Wszystkie zakresy
Jednostka prowadząca przedmiot	Katedra Matematyki i Fizyki
Koordinator przedmiotu	prof. dr hab. Artur Maciąg
Zatwierdził	dr hab. inż. Dariusz Bojczuk, prof. PŚk

OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

Przynależność do grupy/bloku przedmiotów	Przedmiot kształcenia ogólnego	
Status przedmiotu	Wybieralny	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Usytuowanie w planie studiów - semestr	studia stacjonarne	Semestr III
	studia niestacjonarne	Semestr III
Wymagania wstępne	Brak	
Egzamin (TAK/NIE)	NIE	
Liczba punktów ECTS	3	

Forma prowadzenia zajęć		wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	inne
Liczba godzin w semestrze	studia stacjonarne:	20	15			
	studia niestacjonarne:	12	9			

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Kategoria	Symbol efektu	Efekty uczenia się	Odniesienie do efektów kierunkowych
Wiedza	W01	Posiada wiedzę z zakresu matematyki dyskretnej niezbędną do formułowania i rozwiązywania prostych zdań w inżynierii produkcji.	ZIP1_W01
	W02	Zna standardowe metody w zakresie, modelowania i optymalizacji w zakresie inżynierii produkcji.	ZIP1_W14
Umiejętności	U01	Potrafi zastosować poznane metody i modele teoretyczne do formułowania i rozwiązywania zadań z zakresu inżynierii produkcji.	ZIP1_U14
	U02	Potrafi wybrać odpowiednią metod do rozwiązywania prostych zadań związanych z procesem produkcyjny.	ZIP1_U19
Kompetencje społeczne	K01	Rozumie potrzebę i zna możliwości ciągłego dokształcania się i podnoszenia swoich kompetencji zawodowych, osobistych i społecznych.	ZIP1_K01

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć	Treści programowe
wykład	1. Elementy logiki2. Indukcja matematyczna3. Rekurencja4. Podstawy teorii grafów, drogi i cykle Eulera, algorytm Fleury'ego5. Grafy z wagami, najkrótsza droga pomiędzy wierzchołkami6. Grafy skierowane7. Sieci zdarzeń i ścieżki krytyczne8. Sieci transportowe i maksymalny przepływ9. Teoria drzew – drzewa binarne, drzewa spinające – algorytmy10. Algebry Boole'a
ćwiczenia	1. Elementy logiki2. Indukcja matematyczna, rekurencja3. Podstawy teorii grafów, drogi i cykle Eulera, algorytm Fleury'ego4. Grafy z wagami, najkrótsza droga pomiędzy wierzchołkami, grafy skierowane5. Sieci zdarzeń i ścieżki krytyczne6. Sieci transportowe i maksymalny przepływ7. Teoria drzew – drzewa binarne, drzewa spinające – algorytmy, algebry Boole'a

METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol efektu	Metody sprawdzania efektów kształcenia (zaznaczyć X)					
	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Kolokwium	Projekt	Sprawozdanie	Inne
W01			X			
W02			X			
U01			X			
U02			X			
K01			X			

FORMA I WARUNKI ZALICZENIA

Forma zajęć	Forma zaliczenia	Warunki zaliczenia
wykład	zaliczenie z oceną	Zaliczenie wykładu odbywa się na podstawie zaliczonych ćwiczeń.
ćwiczenia	zaliczenie z oceną	W trakcie zajęć studenci mogą zdobyć 10 punktów za aktywność. Kolokwium punktowane jest w skali 0-90 punktów. Aby uzyskać zaliczenie należy zdobyć łącznie co najmniej 50% punktów z kolokwiów oraz aktywności w trakcie zajęć.

NAKŁAD PRACY STUDENTA

Bilans punktów ECTS												
Lp.	Rodzaj aktywności	Obciążenie studenta										Jednostka
		studia stacjonarne					studia niestacjonarne					
		W	C	L	P	S	W	C	L	P	S	
1.	Udział w zajęciach zgodnie z planem studiów	20	15				12	9				h
2.	Inne (konsultacje, egzamin)	2	2				2	2				h
3.	Razem przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	39					25					h
4.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	1,6					1,0					ECTS
5.	Liczba godzin samodzielnej pracy studenta	36					50					h
6.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach samodzielnej pracy	1,4					2,0					ECTS
7.	Nakład pracy związany z zajęciami o charakterze praktycznym	32					32					h
8.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym	1,3					1,3					ECTS
9.	Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75					75					h
10.	Punkty ECTS za moduł <i>1 punkt ECTS=25 godzin obciążenia studenta</i>	3										ECTS

LITERATURA

- Ross K.A., Wright C.R.B. (1999), *Matematyka dyskretna*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
- Wilson R. (2002), *Wprowadzenie do teorii grafów*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
- Birkhoff G., Bartee T.C. (1983), *Współczesna algebra stosowana*, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa.
- Marek W., Onyszkiewicz J. (1978), *Elementy logiki i teorii mnogości w zadaniach*, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa.

5. Rasiowa H. (1979), *Wstęp do matematyki współczesnej*, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa.
6. Flachsmeyer J. (1977), *Kombinatoryka*, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa.
7. Bućko Z. (1977), *Wybrane działy matematyki stosowanej*, Skrypty Uczelniane PŚk, Kielce.